

Ministeren stiller et Forslag, udtaler i Motiverne, hvad Meningen er med den af ham søgte Bevilling, og hvorledes han agter at anvende den, dette tiltrædes enstemmigt af Finansudvalget og derefter enstemmigt af Tinget, og naar saa Bevillingen er anvendt paa den i Forslaget angivne Maade, staaet et Medlem op og siger: Det har Ministeren været fuldstændig uberettiget til, blæse være med, hvad der har staaet i Skrivelsen; det gælder ingen Steder, hvad han, da han stillede Forslaget, i selve Forslaget har udtalt om Meningen med det hele! Det var en mærkelig Forretningsgang! Jeg kan jo for saa vidt forstaa, at det ærede Medlem, naar han ikke havde andet at sige til Forsvar for sin Anke i den Retning, forbigik den i Gaar og først nu, da jeg paa ny bad om en Forklaring, tog til Orde og gav den Forklaring, at der stod i Bevillingen: Til Lærere ved Realskolerne. Men heller ikke denne Ordlyd vil forhindre, at den Lærer, der styrer Realskolen enten for andre eller, hvis han er Ejer, for sig selv, kan komme med ind under Betegnelsen: Lærer ved den vedkommende Skole.

Det ærede Medlem mente, at det var nogle enkelte udvalgte Bestyrere, som havde faaet Andel i dette Lønningstillæg, andre ikke. Ja, hvad det ærede Medlem nu mener med Udtrykket „enkelte udvalgte“, ved jeg ikke, men naturligvis er det ikke alle, thi det var ogsaa det, jeg gjorde gældende i Skrivelsen, at selvfølgelig kun de Bestyrere, hvis Indtægt af Skolen ikke var større end Lærernes, skulde have Andel i Lønningstillæget. Ganske vist udtalte det ærede Medlem i Gaar, at Realskolebestyrerne ere Folk, som ikke trænge, thi det er Folk i meget gode Stillinger. Jeg tror, at der ved private Realskoler omkring i Landet sidder mange Bestyrere, som med megen Forbavselse ville læse, at det ærede Medlem fortæller, at de ere Folk, som sidde i meget gode Stillinger. Naturligvis vilde de ønske, at det var saa, men det er meget langt fra Virkeligheden. Det kan overhovedet ikke nægtes, at adskillige af de Paastande, som det ærede Medlem har fremsat under Debatten om dette Budget, have været meget langt fra Virkeligheden.

Spørgsmaalet om Pensionskassen udelod det ærede Medlem. Det ærede Medlem indsaa altsaa, at den Anke, han havde rejst imod mig, at jeg ogsaa her ved Fordelingen var gaaet udenfor eller stik imod Bevillingen, var ubeføjet, og at den havde det ærede Medlem kun kunnet rejse,

fordi han ikke havde sat sig ind i det Spørgsmaal, her var Tale om.

Det ærede Medlem bad mig om at udtale mig om Spørgsmaalet angaaende et Cirkulære til Statens højere Almenskoler om Indmeldelsen af Elever. Ja, den Sag er meget ligefrem. Almenskoleloven bestemmer, at Rektor afgør, om en anmeldt Discipel skal optages i Skolen eller ej. Det vil altsaa sige, at ingen Fader kan overfor Skolen komme med sin Søn og sige: Jeg ønsker ham optagen i den højere Almenskole. Rektor har Ret til at bestemme, om man i det hele anser vedkommende Barn for egnet til Optagelsen i Skolen, om man vil have ham som Elev. Men noget ganske andet er det, naar Spørgsmaalet bliver: Hvor mange Elever kan der optages i vedkommende Skole? Skulde man her have den samme Bestemmelse, skulde man ogsaa her sige; det er Rektor og ingen andre, der bestemmer, om en Elev skal optages i Skolen eller ej, vilde det betyde, at Rektor for hver enkelt Skole bestemte, om der skal oprettes nye Parallelklasser. En saadan Ret kan en Rektor naturligvis ikke have, saa meget mindre som Rigsdagen i de senere Aar atter og atter har udtalt Utilbøjelighed — og en forklarlig Utilbøjelighed — til at udvide de højere Almenskoler ved Oprettelse af Parallelklasser med dermed følgende Antagelse af Timelærere eller Oprettelse af nye Adjunktposter. Nu hedder det, at Adgangen til Almenskolen er betinget af, at Mellemskoleeksamen er bestaaet. Her kan man nu ikke sige: Saa have vi den Udvej at tage de 24, der have bestaaet bedst, til en ny Klasse. Mellemskoleeksamen har nemlig ingen særlige Karakterer, men angiver kun: Bestaaet eller Ikke bestaaet. Hvorledes skulde det saa ordnes? Hvilke Disciple skulde optages i Skolen, og hvilke ikke? Undervisningsinspektøren har til Ministeriet stillet et Forslag i denne Sag og et Forslag, som jeg egentlig ikke kan se, det ærede Medlem skulde kunne have noget at indvende imod. Han udtalte: „Under disse Forhold kan jeg ikke se rettere, end at der i Valget af de Aspiranter, som skulde optages“ — der melder sig altsaa Aspiranter, som alle have bestaaet Mellemskoleeksamen — „maa tages et væsentligt Hensyn til Forældrenes Formuesforhold.“ Og han udtaler videre: „Efter at Forskellen mellem Skolepengene, som nu i København er bleven saa stor, at de i en privat Skole af tilsvarende Karakter begynde med 17 Kr. maanedlig og ende med 22 Kr., medens de i Statens